с величествени и плавни
движения, сякаш бездѣ-
йствуваше, пастора не-
наситено прѣзъ пура
поднесе с кафе. Но Мис
разля неловко лакей-
ски му транс. Тя го из-
гледа с досада и призна
с раздразнение:
– Благодаря, Себастиян!...
Не сте ми нужен повече.
Тъй знаеше, че той
трѣбва да ги остави сами.
Нито една мускула не
трепна върху непроницае-
мия. Гордото лице на
Себастиян. Но преди да се
оттегли, острите му,
непрестанно проницател-
ни очи зърнаха върху